



University of Groningen

De peridurale anaesthesie

?

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1954

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

? (1954). De peridurale anaesthesie. Groningen: J.H. De Bussy.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

he peridurale anaesthesie van de peridurale anaesthesie niet beëindigd; daardoor n afgesloten geheel. Maar verdienen nog een nader hopen, dat ook anderen ds, dat wij aarzelen om alle opzichten aan te digend, zodat ons onder-

SAMENVATTING

De peridurale anaesthesie is een onderdeel van de geleidingsanaesthesie. Door een verwarrende internationale nomenclatuur wordt de peridurale anaesthesie soms met andere vormen der geleidingsanaesthesie verward.

In hoofdstuk I wordt een definitie gegeven en een omschrijving van hetgeen de schrijver precies onder peridurale anaesthesie verstaat. Voorts wordt in dit hoofdstuk de historische ontwikkeling van de peridurale anaesthesie besproken. *Hoofdstuk I*

In hoofdstuk II worden de anatomie en physiologie behandeld. In het bijzonder worden de anatomische verhoudingen van de peridurale ruimte, de toegangsweg tot de peridurale ruimte, het foramen intervertebrale en de paravertebrale ruimten besproken, omdat dit voor een goed begrip van de peridurale anaesthesie noodzakelijk is. Van de physiologie komt behalve de functie van de peridurale ruimte ook de negatieve druk ter sprake. In verband met de peridurale anaesthesie wordt een aantal theorieën en onderzoeken betreffende de negatieve druk vermeld. *Hoofdstuk II*

In hoofdstuk III wordt de techniek der peridurale punctie uiteengezet. Een aantal methoden voor het opzoeken van de peridurale ruimte en de meningen van sommige schrijvers over het aanprikken van de dura mater worden besproken. De vele opvattingen en methoden, die men in de literatuur aantreft, tonen aan dat de techniek van de peridurale punctie moeilijk is en blijft. In verband met de techniek komen in dit hoofdstuk ook de houding van de patiënt en het instrumentarium ter sprake. *Hoofdstuk III*

De keuze van het anaestheticum staat onder invloed van de eisen die men aan de peridurale anaesthesie stelt. Uit de vraag naar een langwerkend anaestheticum is de „plombe” geboren, waaronder men de combinatie van een anaestheticum met een moeilijk resorbeerbare stof verstaat. Daarnaast bestaan er anaesthetica in waterige oplossing, die aan de eisen van de peridurale anaesthesie voldoen.

In hoofdstuk IV worden de voornaamste anaesthetica besproken. Met het anaestheticum komen de problemen van de verspreiding der vloeistoffen in de peridurale ruimte, het aangrijpingspunt en de werking der anaesthesie naar voren; ook het probleem van de doorgankelijkheid van de dura mater voor periduraal ingespoten vloeistoffen komt ter sprake. Voor een goed begrip van de peridurale anaesthesie dient men van de werking der verschillende anaesthetica op het perifere zenuwstelsel op de hoogte te zijn. Dit alles wordt eveneens in dit hoofdstuk besproken, waarbij de verschillende theorieën en onderzoeken alsmede de eigen mening van de schrijver op dit gebied worden vermeld. Het blijkt, dat de peridurale anaesthesie voornamelijk met een dubbel- *Hoofdstuk IV*

zijdige paravertebrale anaesthesie is te vergelijken. Tot slot volgt een critische bespreking van de extradurale spinaalanaesthesie, een methode van de peridurale anaesthesie die door BUCHHOLZ & LESSE is ontwikkeld.

Hoofdstuk V Hoofdstuk V is aan enkele algemene beschouwingen zoals de indicaties, contraïndicaties, voordelen en nadelen van de peridurale anaesthesie gewijd. Op al deze punten wordt de peridurale anaesthesie met een aantal andere verdovingsmethoden vergeleken, onder andere met de narcose en de lumbale anaesthesie. De invloed van de peridurale anaesthesie op het sympathische zenuwstelsel komt door een blockade der vasomotoren in een bloeddrukdaling tot uiting; bovendien ontstaan er uitvalsverschijnselen van de intestina, die tijdens een laparotomie aan het licht komen. De complicaties van de peridurale anaesthesie zijn voor het grootste deel uit de moeilijke techniek en de bloeddrukdaling te verklaren. Ook de mislukkingen hangen met de techniek samen; een grote ervaring doet het aantal mislukkingen verminderen, zoals uit literatuurmededelingen en onze eigen statistiek blijkt.

Hoofdstuk VI In hoofdstuk VI wordt onze eigen methode van de peridurale anaesthesie uitvoerig behandeld.

Hoofdstuk VII In hoofdstuk VII worden onze 356 peridurale anaesthesieën als verdoving voor operaties uitvoerig besproken. Opvallend is hier onder meer de grote verscheidenheid van ingrepen, die men onder een peridurale anaesthesie kan uitvoeren en de relatief hoge leeftijd der patiënten. Op het gebied der indicaties komen opmerkelijke dingen naar voren, onder andere een aantal schijnbaar hopeloze gevallen die onder een peridurale anaesthesie konden worden geopereerd. Uitvoerig worden de verschijnselen besproken, die tijdens de operaties werden waargenomen. Hierbij verdienen speciaal de uitvalsverschijnselen van het autonome zenuwstelsel de aandacht. Uit deze reeks van gevallen valt de conclusie te trekken, dat de peridurale anaesthesie, onder bepaalde omstandigheden uitermate geschikt, zo niet onmisbaar is.

Hoofdstuk VIII Hoofdstuk VIII, het belangrijkste gedeelte van ons geschrift, bespreekt de therapeutische mogelijkheden der peridurale anaesthesie. Hierover is in de literatuur tot nu toe nog niet veel verschenen. In dit hoofdstuk wordt een aantal mogelijkheden aangegeven, waarbij naast een vermelding van de tot nu toe gepubliceerde toepassingen, onze eigen ervaringen meer uitvoerig worden behandeld.

Deze ervaringen strekken zich uit over 137 peridurale anaesthesieën. Hierbij zijn voornamelijk waarnemingen verricht op het gebied van de vaatstoornissen en de pijnbestrijding bij maligne tumoren. Voor de maligne tumoren werd gebruik gemaakt van een peridurale anaesthesie met aethylalcohol. In sommige gevallen kon een pijnverlichting worden bereikt. Dat deze methode echter niet geheel zonder gevaar is, bewijzen enkele complicaties, waarvan één met dodelijke afloop. Mede hierdoor werd een onderzoek verricht naar de doorlaatbaarheid van de dura mater voor periduraal ingespoten alcohol. Uit dit onderzoek bleek,

dat een klein deel van de periduraal ingespoten alcohol in de liquor cerebrospinalis terecht komt. Vermoedelijk is de dura mater dus voor alcohol doorgankelijk.

In hoofdstuk IX wordt in een nabeschuiving de conclusie getrokken, *Hoofdstuk IX* dat de peridurale anaesthesie als een aanwinst is te beschouwen. De plaats van de locale anaesthesie in het algemeen en van de peridurale anaesthesie in het bijzonder wordt ten opzichte van de moderne verdovingsmethoden bepaald. In bijzondere gevallen blijft de peridurale anaesthesie ook voor operaties zijn waarde behouden. Op het gebied van de therapeutische peridurale anaesthesie ziet de schrijver in de toekomst nog verschillende mogelijkheden, die echter nu nog niet zijn te overzien.